

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIO

LIBRERIA ESPANYOLA.

Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCION

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico) . .	16 .
Estranger	18 .

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

DESPRÈS DE LAS FESTAS.

—«Tot passa, deya un home desconsolat; passan las professons, passan mil cassos cada dia, passa l' bou per bestia grossa y en Cánovas per gran ministre; tot passa, mènos una dobleta falsa, l'única que tinch dintre del porta-monedas.»

Tot passa, efectivament, dihém nosaltres: y si únicament s'esceptuan de la regla las dobletas falsas, certas festas, á pesar de ser tan falsas, com la dobleta del home desconsolat del quènto, passan també.

Y la prova de que certas festas passan, la trobarán ab que al últim fins han passat las festes de la Mercè.

¡Pobres festas!

Van comensar ab pluja y van acabar ab vent. Aixis comensan y acaben també molts ministeris. Per agafar peix se mullan, y una ventada se l's emporta.

Y ja que tot passa, passem balans.

¿Qué tenim després de las festas? ¿Qué 'ns queda de las iluminacions de la Rambla, dels adornos dels carrers, dels castells de foc, de la marxa de les antorxas, de la familia Martíni, de les cucanyas, sortijas, xiquets de Valls y de Barcelona, nanos y gegants, drach de Vilafanca, professó, passa-calles, trampas, ball de bastons, llum elèctrica, fira de bestiar y altres moixigangas, que aquests últims dies han convertit en un poble gran la presuntuosa capital de Catalunya?

Res; fum, recorts confosos, amohino... y un xiquet de mandra.

Deyan que vindrian molts forasters y que hi deixarian molts quartos.

Això es lo mateix que quan vā pujar en Cánovas, també deyan que aniriam tant bè.

Lo qu' es los forasters, gracies á Déu, no vā fer falta. Cinch ne tenia á casa mèva que se' m menjaven viu. Are, en quan als quartos que deyan que deixarian, francament, bè vaig mirarho y remirarho tot; cap dels cinch, ni per olvit, vā descuidarse l' porta-monedas.

Y encare jo me'n puch bén riure. Pitjor mil vegadas un vehí meu, que al acostar-se las firas vārebre carta del didot que viu á Plá de Cabra, notificantli que hi anirian ab la dida y dos cunyats á passar las festas.

Lo vehí, per esquivar-se 'ls, vā contestar qu' ells havian pensat tancar lo pis y anar á passar las festas á la torre.

Mes com los pajesos no s' entenen d' indirectas, vā contestar lo didot:—«Nada, ja sab que nosaltres som gent de pata la llana: rés de cumpliments: tota vegada que vostés pensan deixar los pis desembrassat, me pendré la llibertat de ocuparlo tots nou dias, y aixis com

haviam pensat venir no mès que la dona y 'ls cunyats, vindrán ademés dues cosinas, tres oncles y un cosí valencià, que no havent estat mai á Barcelona, desijan aprofitar la rebaixa del carril. Encare que siguém déu, com que vostés serán á la torre, no 'ls incomodarérem. Si acás poden deixar la clau del pis á cá'l adroguer, que nosaltres ja passarérem á recullirla.»

Y efectivament, cap dels déu vā faltar á la cita.

Al rebost no vā quedarhi res, y vejin vostés si venian esmolats, que ja siga per gana, ja per ignorancia, un dia fins vān fè'l lloro ab arròs!!!

Tant cert es això que 'ls dich, com que la senyora al tornar de la torre, del disgust que vā tenir, vā agafà 'ls tisus.

Gangas per aquest istil podriam contarne moltes. Cada casa es un mon, y aquestas coses, cada hú se las sab y molts se las callan.

De totes maneras, las firas y festas s'han fet; los forasters han vingut.... lo que de fixo no s'ha deixat veure son los immensos beneficis que se 'ns prometían.

Y es natural.

¿Qué 'n treurém per exemple, de que 'ns gobernin los conservadors y tot lo dia 'ns parlin de que may haviam anat tant bè com arre? ¿Qué 'n treurém de que 'ns digan que 'ls negocis marxan, que reina una llibertat prudent y mesurada, que tothom reventa de satisfacció, si al cap d' avall tot això es bombo, bombo y res més que bombo?

Aixis mateix vā portarse la comissió de firas y festas. Lo més bonich era 'l programa. Pero quan vā arribar l' hora de cumplirse.....

Mes val qne no 'n parlém.

Una frasse resumeix tot lo judici crítich:— «Las pomposas festas no han passat de ser la festa major de un poble gran.»

Ni més, ni mènos.

Féu un altr' any una cosa sèria y esplèndida. Busquèu recursos, arbitréu medis y creméuse las cellas combinant festas grandiosas que escaixin la curiositat de tot' Europa.

Llavors veuréu com vè la gent de las pestetas.

Are com que la cosa era vulgar, no ha vingut més que la gent dels xavos y de las pessas de dos.

Llavors potser vindrà la gent dels barrets.

Aquest any ha vingut la gent de las gorras.

¡Y tals gorras!

Que 'n digan sino 'ls cinch forasters que vaig tenir jo á easa tots nou dias, y 'ls déu feligresos de Plá de Cabra, que á la senyora del meu vehí, se l' hi ván menjá'l lloro, y van regalarli 'ls tisus.

Y per acabar.

Quan un' altra vegada s' tracti de fer firs, mirí avants la comissió, si la ciutat està per festas y tiberis.

Convidar á un bon àpat, al pobre que tenint mal de caixal, pica de péus y 's dona á tots los dimonis del infern, més que un favor, es un insult.

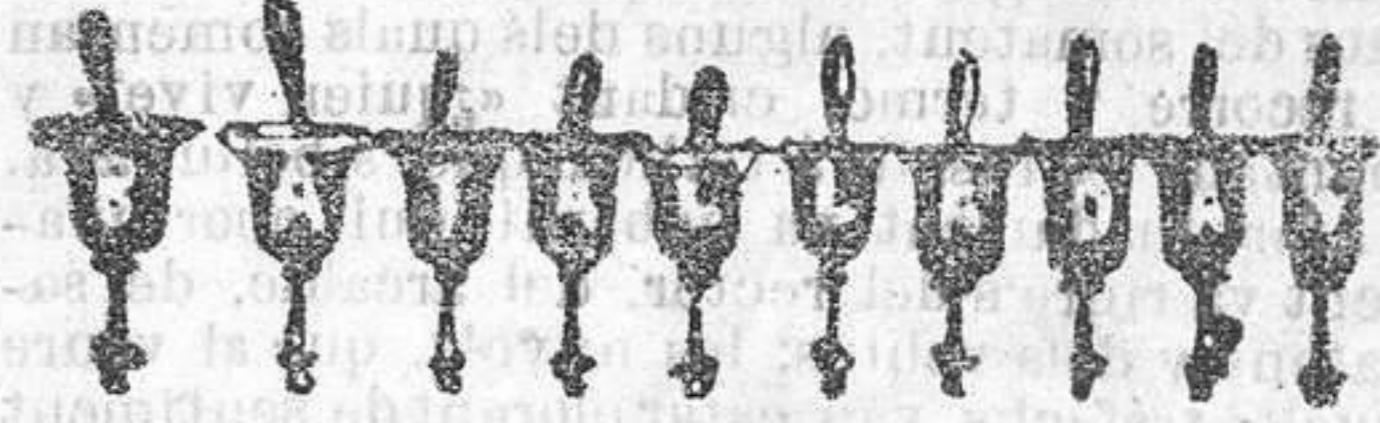
Veler que disfruti un poble que ja fà prop de tres anys que menja conservador ab tota la salsa de contribucions, impostos, desconfiança, falta de treball, miseria y companya, y sense una mica de amaniment de llibertat, francament, es una cosa tant peluda, que casi es impossible.

Jo parlo per mí.

Que m' envihi 'l govern á tots los carlins col·locats per las oficines—ja veuen que n' hi há—que vingan tots ab l' encàrrec espres de ferme pessigollas.... y jo 'ls juro que no 'm farán riure.

¡Vejin si estich per festas!

P. K.

Una notícia.

«Diu que D. Amadeo de Saboya, està tant trist desde la mort de la séva senyora, qu' està decidit á dedicarse á la vida religiosa.»

Un' altra notícia:

«Algun periódich neo ha fet notar que D. Amadeo de Saboya ha regalat un calse al Papa, y que aquest l' hi ha escrit una carta en extrem afectuosa.»

Y encare un' altra notícia:

«Créuhens que si D. Amadeo 's fà capellá 'l farán cardenal tot desseguida.»

Y per final una presunció:

«Y si 'l fessin cardenal quo seria molt oportú que una vegada posats á ferlo, acabessin per ferlo Papa?»

Francament mes m' estimaria que 'n fos ell, que un altre.

No 'u estranyin; lo dia que vā sortir d' Espanya vā ferse 'm tant simpàtich, que sempre més me n' ha sigut.

Un gran número de metges alguns dies endarrera van anar á visitar al Papa.

¡Tants contra un?

No l' hi arrendo la ganancia.

Y diuhens que 'l Papa vā recomenar als metges que anaréen á visitarlo, que 'l mateix temps que 's dedicavan á millorar la salut dels cos, traient-los de dedicarse á millorar la salut de l'ànima.

Hi ha curanderos que guanyan un dineral senyant lo mal, y posantli un cataplasma.

¡Qui sab!....

No s' hi pert res en probarlo.

Ab lo títol de »Estado religioso político y social de la isla de Mallorca« hem rebut una obra ele-

LA CAMPANA DE GRÀCIA.

gantment impresa, que últimament ha tingut lo privilegi de fer parlar d' ella á tots los periódichs y revistas més serias y formals d'Espanya. Tendeix aquest llibre á fer patents las vexacions, insults y humiliacions que en plé sige XIX, las classes més elevadas y sobre tot lo clero mallorquí infereixen als descendents dels antics jueus, als actuals xuetas, aislat del resto dels mortals com si fossen tocats de la pesta.

L' obra es interessant y digne de ser coneuguda y meditada.

Encare qu' escrita per un sacerdot y ab lo mes pur criteri catòlic, mereix las simpatias de la Campana de Gracia, com las ha merescudas de tota la premsa liberal espanyola. Es lo crit ilustrat de una de las víctimas de la preocupació y l' fanatisme dels neos mallorquins.

Y francament, val més un capellà qu' escriga llibres aixis, que no un centenar que ab lo trabuch al coll corrin per la muntanya.

Lo llibre del Sr. Taronji, se ven á un duro l' exemplar en la llibreria de'n Lopez.

Espanya s' está perdent un magnífich president del consell de ministres.

Quan se mori en Cánovas ja està fet; cap à Vall-llobregà á trobar l' arcalde y regalarli la cartera.

Mirin que tal será, qu' en aquestas horas encaire està dejú de donar possesió als concejals elegits en las últimas eleccions.

Un altre detall.

Los dias 21 y 22 del passat mes de Setembre eran de dret la festa major del poble, y l' Arcalde y l' Rector de comú acort aplassaren la citada festa major, pels dias 23 y 24, alegant que 'ls dias 21 y 22 eran temporas.

Los vehins no estan per temporas, ni tonteries, y passan á trobar al Arcalde, demanantli permis per fer los balls correspondents. Naturalment, qu' seria del principi de Autoritat? L' Arcalde se'ls tréu del davant.

Pero 'ls vehins son de la pell del diable, y quina se'n pensan? Ván á trobar al Arcalde del veí poble de San Joan de Palamós, demanantli que 'ls deixi tenir los balls en un terreno del seu districte molt pròxim al de Vall-llobregà.

«Ah si? Figúrinx l' Arcalde de Vall-llobregà si es home per deixarse passar la mà per la cara.... Quina se'n fà? Lo que fan las grans autoritats en los moments mes crítichs, proclama l' estat de siti. «Tota persona carruatje ó caballeria que circuli pèl terme de Vall-llobregà, desde las 9 del vespre á las 5 del dematí y sigui haguda, sufrirà la pena de dos dias d' arrest.» Tal es l' esencia del bando.

Los encarregats de cumplirlo son los individuos del somatent, alguns dels quals comensan á recorre l' terme, cridant «¿quien vive?» y apuntant los fusells á tothom que 's bellugava.

Afortunadament va haberhi qui oportunamente va riure's del rector, del arcalde, del somatent y dels vehins; los núvols, que al veure aquells tráfechs, vau estar plorant de sentiment dos dias sobre l' poble.

D' altre manera l' arcalde de Vall-llobregà hauria agafat mes fama qu' en Xarau.

Ha mort lo cardenal Sforza, candidat que havian elegit aguns, per sustituir a Pio IX. Una cosa m' intriga.

¿Quina fortuna deixa l' cardenal Sforza?

Diu que á Madrid hi ha una huelga d' empleats de la fabrica del sello.

¡Huelga voluntaria ó bè forsoa?

Desitjariam saberho, perque á Madrid com en las provincias ja fa temps que hi ha una huelga de consumidores de sellos de franqueig.

Polèmica. El Tiempo diu que l' govern ha donat una constitució al pais.

L' Imparcial, fà notar que no ha sigut lo govern, sino las Corts.

Vaja señors, que l' Imparcial no té rahó.

¿Qui ha fet á las Corts? Lo govern. Luego l' govern fent á las Corts ha fet la constitució.

Y a més, no hi ha per que barrinjar y rompre's los cascós. Tant es cert lo que dihem, que l' govern, de la Constitució 'n fà lo que l' hi dona la gana.

Senyal qu' es sèva y bén sèva.

Som á l' Octubre y ja s' han suspés las operacions de la guerra de Orient, fins que l' temps millori.

¡A l' Octubre y tenir fret! Y donchs de que

serveix la llenya que ab tant dalé 's regalan entre sí 'ls rusos y 'ls turcs!

Que tingan fret, no 'u puch creure; are que tremolin, no se 'm fà gens estrany.

Pero consti que tremolan de por y no de fret.

Alguns periódichs suposan que l' magnífich manifest de M. Thiers es apòcrifo.

¿De debò?

Donchs mirin: que surti l' home que tant bén empapat està de l' estil, las ideas y la lògica de M. Thiers, y podrà sustituirllo dignament.

Que surti.

Llegeixo en un telegramma:

«Lo conde de Chambord ha escrit al Papa, recomanantli l' unió dels conservadors.»

Naturalment; en mort y en vida, y fins enterrats al mateix ninxo.

Gangas de anar á la missa de campanya.

«Ab la trepidació de las canonadas que van disparar, vá rompre's un cristall de una casa del carrer de Ronda y vá caure sobre l' cap de una senyora, causantli una profunda ferida..»

Aixis ho llegeixo en una gacetilla.

Nada, no es gens estrany, cosas de campanya: hasta quan diuhem missa, hi ha ferits.

LO DIR DE LA GENT.

A MON AMICH J. M.

La Margarideta
viuda de 'n Rafael,
si ja de miseria
no es moria fa temps,
pot donar las gracies
á un cusi que té,
que gustós l' ampara
y la protegeix.
Y encare qu' elogis,
ne mereix per cert,
sa digna conducta
y bons sentiments,
sols per recompensa
recull de la gent,
calumnias infames,
calumnias no mest.

Per calor que fassi,
ija dich que está fresch
lo pobre que escolta
lo dir de la gent!

Perque 's divertia
á mes no poder,
quan era molt jove
l' hereu de ca 'n Tell,
tota la gent deya
qu' ell era un cap-vert,
que tan sols servia
per gastà 'ls diners!
mes. avuy, que l' pobre
n' es casat y té
nou ó deu criatures
y no gasta res
en bromas tiberis,
ni divertiments,
fent d' ell burla y mofa
are diu la gent,
qu' es un home avaro
y del puny estret.

Per calor que fassi
ija t dich qu' está fresch
tot aquell qu' escolta
lo dir de la gent!

De nit y de dia
treballant l' Aleix,
menjan arengadas
y rosegons sechs,
sens' gastà a la festa
ni un sol trist xavet,
deixantse la barba
y llargs los cabells,
per no gastar quartos
á casa i barber,
anant sense mijas
en mitj del hivern,
al cap de trenta anys
comprarse pogué
una petita
torre del Putxet;
mes, la gent que ignora

lo molt que ha fet ell,
diu que una estafada
ó trampa haurà fet,
per comprá una torre
sent un trist obrer.

Per calor que fassi
ija t dich qu' está fresch
tot aquell qu' escolta
lo dir de la gent!

BOIXOMPIFAIG.

Respecte al manifest de 'n Thiers, un periódich reaccionari ha tingut la poca latxa de afirmar qu' era un document que feya dormir.

Lo periódich reaccionari francés falta á la veritat.

Es impossible que l' manifest de 'n Thiers fassa dormir á ningú y molt menos á cap reaccionari.

Lo que fà es no deixarlos dormir.

Lo qual es totalment un' altra cosa.

Entre-mitj de unas gatosas, pèl camp de Tarragona, s'hi han trobat fusells y municions.

No 'u vull creure.

Las gatosas fan punxes, res més que punxes. Al menos ni jo, ni ningú del mon may ha sentit á dir que las gatosas fessin armas.

Una anècdota que conta un periódich de París:

«Un jóve s' acosta á un banquer demanant que l' hi deixa 25 duros.

«Lo banquer, candidat ministerial, les hi entrega sense vacilar, esclamant:

«Y are suposo que l' dia de las eleccions se recordará de la mèva candidatura.

—Tant com vulga me 'n recordaré, ¡no me 'n tinch de recordar! respon lo jóve ficantse 'ls 25 duros á la butxaca, y cregui que desd' are lamento l' no tenir vot per donarli. Es la primera vegada á la vida que 'm penedeixo d' ser belga.

Cóm succeix moltes vegades, entre dos enemichs polítics, l' un convida á l' altre á dinar á casa sèva.

Un dia que aixó succeixí, l' cuyner del que convidava digué:

—Avuy si que no tinch de coure gran cosa.

—Y aixó? ¡No sabs que tinch un convidat?

—Precisamen. Bè prou que 's menjaran vostés ab vostés.

Are s' ha sapigut que 'ls titolats Xiquets de Valls que corrian per Barcelona durant las festas, no eran de Valls ni tal aca.

Un pagès del camp de Tarragona, que coneix als xiquets legítims va esclarir:

—Ja tenia rahó l' senyor rector del meu poble quan me deya: —Alerta! au, a'erta, que á Barcelona ho falsificau tot. Tenui, fins han falsificat als Xiquets de Valls....

L' Emperador de Alemanya ha dirigit una carta al grau duc de Baden.

En ella 'l tracta de cusí, germà y gendre á la vegada.

No 'u entenç á fé de mon: per ser cusins tindran de ser fills de diferent pare; per ser germans, de un pare sol; y per ser germanes l' un, hauria d' estar casat ab la filla del altre.

Ni 'l mateix Bismarck s' capas de desfer aquest embolic de cordadas.

Un fondista á un investigador que posa á casa sèva:

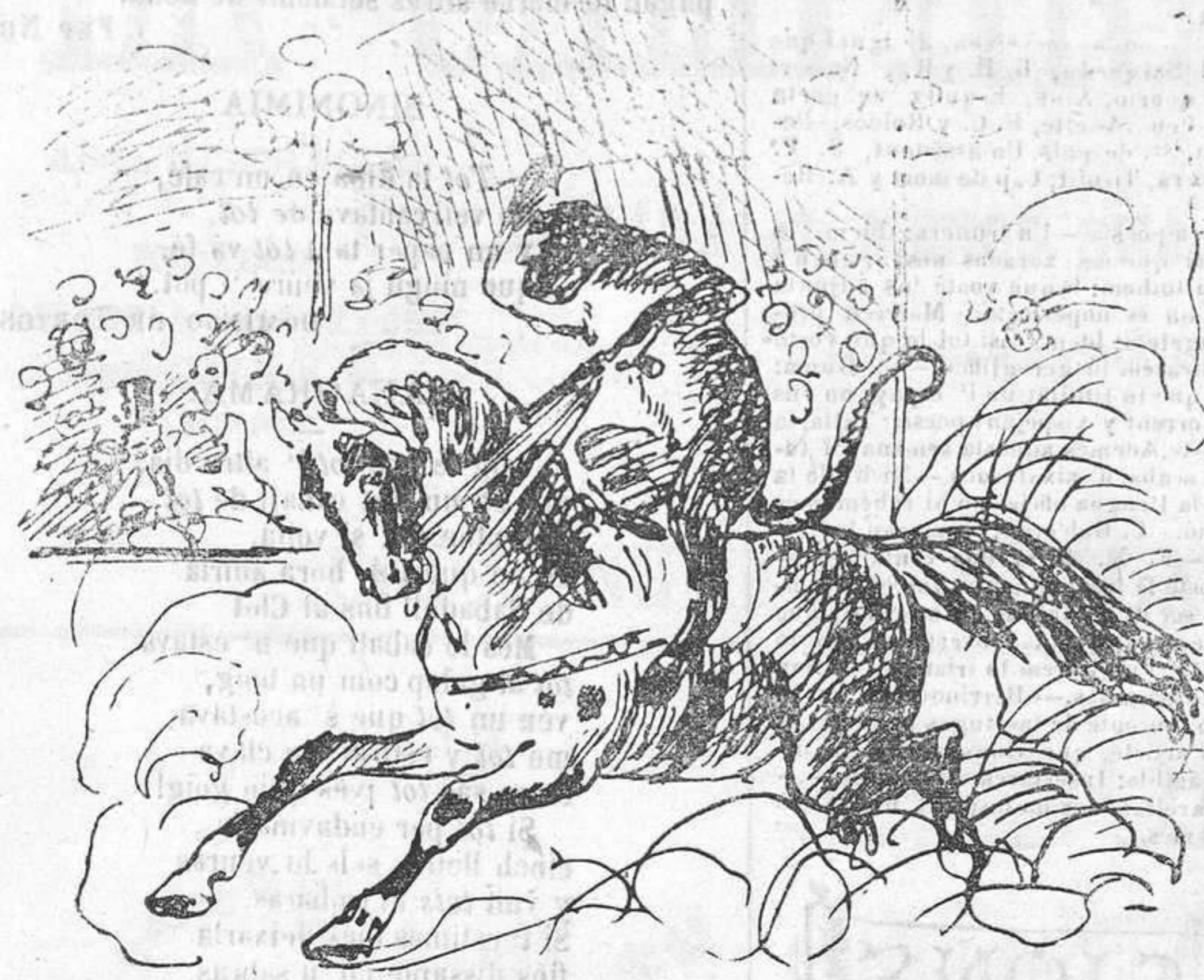
—Una curiositat. Vol fermar 'l favor de ensenyarme 'l seu sota l' aixela?

—Y aixó?

—Home, ja l' hi he dit, per curiositat; voldria veure si es cert al ó d' aquells xiquets ab aquelles inscripcions latines del Dies iræ, que deya 'l Brus.

S' han falsificat bitllets del Banc de á 1000 pessetas, estantse estudient las diferencies dels legítims, per ser la falsificació molt acabada. Aixis ho deya un telegrama d' encarrera.

RESQUICIAS.

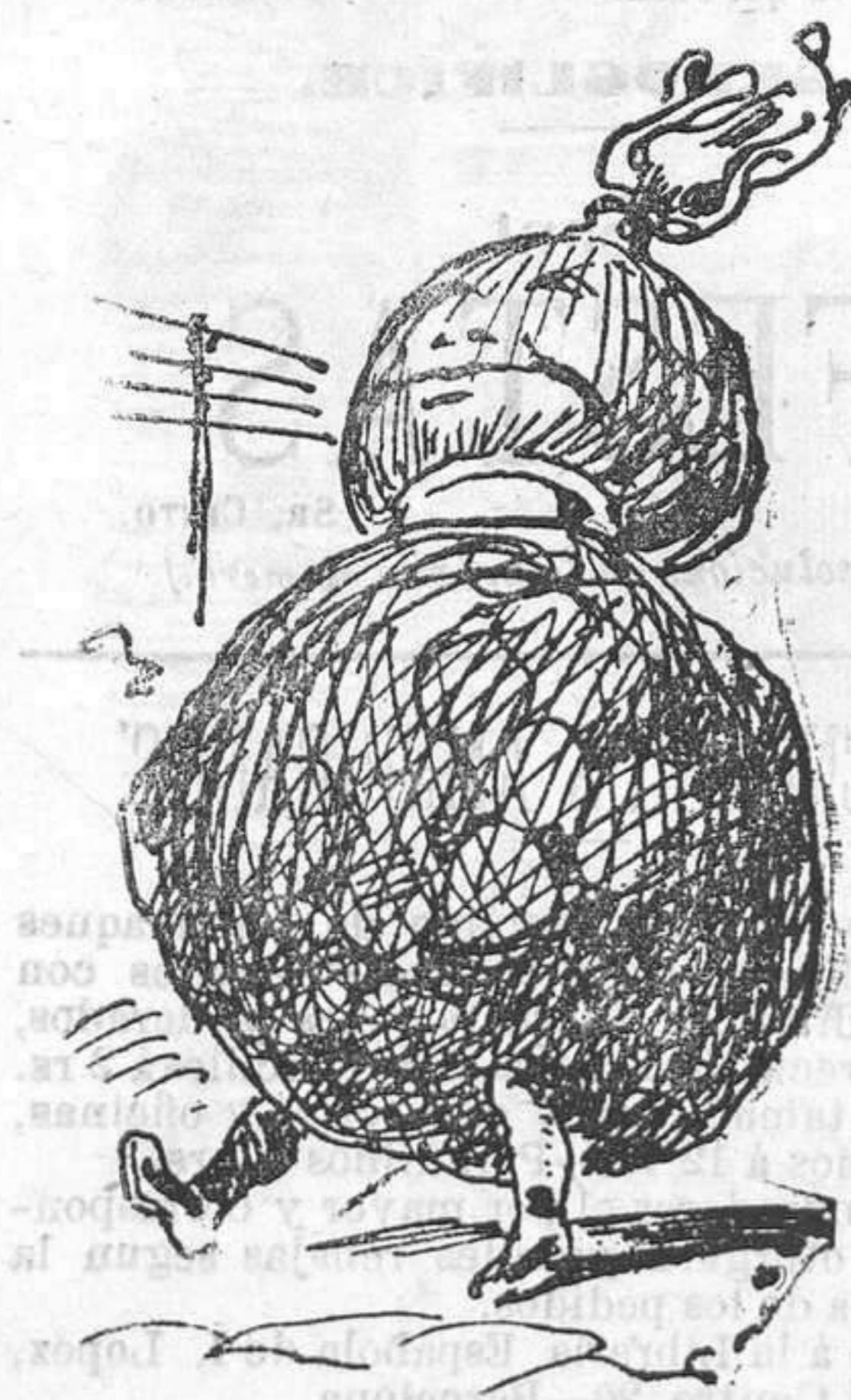

Lo teatro s' ha convertit en hipódromo, aquarium y exposició de fieras.

Si are no m' he fet popular,
ni may.

Mare de Déu que 'ns hem
divertit!!!

Aixís ha entrat.

Post festum..... mandra.

Aixís ha sortit.

LA CAMPANA DE GRACIA.

No hi havia vacant la plassa de governador del Banch?

Donchs no hi ha mes que buscar al hábil falsificador dels bitllets de 1000 pesetas y regalarli aquesta breva.

Avants que tot, honrar al mérit!

Deya un jove:

—Hi renyit ab la xicoteta....

—Y aixó? i hi preguntá un company.

—Qué vols que 't diga, era una noya que no s' cuidava més sino de saber qu' es lo que menjó, lo que tinch y le que guanyó. Jo fins crech qu' es filla de un investigador.

Nostre simpàtic company, de la prempsa madrilenya, lo tant aixerit com poch afortunat Solfeo, ha sufert un altre denúncia.

L'accompanyem ab lo sentiment.

Avants de morir, diu empero, algunas cosas bonas.

Permétins que vestim à la catalana 'ls dos suelos següents:

* * *
531 capellans s' han reunit à Oviedo!

Horror!

S'han reunuit per aspirar per concurs als curats vacants en la diòcessis.

Respiro! Jo m'creya que 's reunian per un'altra cosa.

Opina 'l Diari espanyol que l'ordre moral es una frasse vaga, y la política nacional una frase més vaga encare que la primera.

Efectivament, are com are l'ordre moral y la política nacional son vagos.... de real ordre.

Lo Charivari de Paris ha publicat una caricatura molt salada.

Representa á Mahoma desde 'l cel, tot voltat de nívols, dirigintse á una colla de artillers russos y dientlos:

—Feu lo malehit favor de no enviarme a ningú més. Tots los benaventurats se m' queixan de qu' estan estrets. Si aixó dura massa, 'l cel semblarà aviat un barril d' arengadas.

Lo governador de Málaga ha prohibit las reunions, exposicions y actes de la lliga de contribuyents d' aquella ciutat.

Està clar.

S'ha engreixat tant aquest govern à costa dels contribuyents, que are las lligas sembla que l' hi apretan la pantorrilla.

Nada. remey radical: fora lligas.

Mes val anarab la mitja al garró, que ab pena,

Alegrémnos!

L'Ajuntament de Barcelona que tant esplendidas iluminacions ha fet en la Rambla durant las últimas festas, acaba de prendre un acort important.

Tal es l'imposició de 3 rals per grossa de capsas de mistos.

Fassinse carrech de que per cada set mistos qu' encengan, n' encendrán un en obsequi de l'Ajuntament.

La cosa està molt bé calculada. L'Ajuntament popular de Barcelona ja sab qu'enomereix altres iluminacions que la dels mistos de cèrilla.

A l'exposició de París hi aniran diversos capellans protestants, ab l'única missió de repartir biblias, escritas en totes las llengüas del Univers.

No seria mal, que per donar á coneixre 'ls nostres progressos hi enviessem una secció de capellans dels que anaren ab los carlins.

—Si, pero ¿què repartirian los infelissons?

—Ay, ay; trabucassos, qu' es una llengua tant universal, com pugan serho las traduccions de la Biblia protestant.

CANTARELLAS.

Vull fer com l'enterra-morts:
d'amor matà á una xicoteta,
al cementiri v' durla
l' enterrá y presentá 'l compte.

R.

Es tan rebullent lo foch
ab que lo mèu cor inflamas
que les costellas que 'l tocan
ja estan fetas á la brasa.

Ll. F. y C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas o endavinalles dignas de insertarse 'ls ciudans Xarau, Xius y Tururut.

Les demes que no s'envien no serveixen, al igual que lo qu' envian los ciudans I. Sarquedra, B. B. y R., Nassari Sanchez, Pau Pax, Llonguet de Querol, Xius, Esquitx de poeta M. Delgado, Parets de S. Just, Peu Sivelte, F. C. y Roldós, Dofrosa Marai, J. Canari, Orravan, M. de pels, Un assistent, S. P. Q. R., Ninot, Margarida la tornera, Tirolit; Cap de mort y A. Repica.

Ciutadà Poliuto: Insertarem la poesia. —Un tronera: Idem, lo logogrifico. —J. Cervelló: Repari que las xaradas nos arriban à grossas, per poder fer content a tothom; la que veoté 'ns adjunta es ben combinada; pero la rima es imperfecta. —Marreich promés. —Asepmó lo quadrat. —Angeleta: Idem, casi tol lo que vosté 'ns envia. —Massipayna: Publicarem lo geroglifico. —C. Gumá: No pot figurars que sentim que lo límitat de l'espai no 'ns permeti insertar la seva facil, corrent y xipejant poesia. Tallaria es impossible, això ja 's sab vosté. Ademés aquesta setmana 'l teixí preparada lámica doble ha acabat d'aixafarnos. —Xich de la Serafina: Deixis de castells; en la llengua oficial no hi rebem més que la papeleta de la contracció. —C. Galceran: Hi aniran las seves poesietas y una cantarella. —E. X. iuen una cantarella. —Boixompaiag: La poesia de vosté fa tres números que está composta y si no sortir se déu á ser d'actualitat l'original, que per ella no havia de sacrificarse. —Cap y poto: Insertarem en lo gogrifico. —Aprendent de periodista: Publicarem lo triangul. —Noy de 'n Broqui: Idem lo rombo de paraules. —Bartolini: Hi aniran dos epígramas. —J. Llopard: Lo contepte de las dugas poesietas es una mica massa cru; en quan al article, que vinga; no hi ha inconvenient. —Rellotjer de la Rambla: Insertarem lo triangul. —Freixeta petit: Una de las cantarellas, nos ha inspirat un suelto en prosa; no podem aprofitar res més.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 416.

1. QUINT DE PARAULAS.—M E R I T
E L I S A
R I M A S
I S A A C
T A S C A
2. SINONIMIA.—Té.
3. TRENCÀ CLOSCAS.—Qui espera desespresa.
4. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—1 4 6 9
9 6 4 1
4 1 9 6
6 9 1 4
5. XARADA 1.—Ca-ta-ri-na.
6. IDEM II.—Fi-gu-ra.
7. ENDA VIDALLA.—Globó.

Han endavinat totes set solucions los ciudans Francisco espanyol, Migueleta y Cap-de-mort: n' ha endavinat 6, Cap y poto; 5, Noy de 'n Bróquil y Trencalós; 4, Tonet Tarragoni y Freixeta-petit; 3, Margarida la Tornera, y no mes que 2 Borinot.

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 417

1. PROBLEMA ARITMETICH.—600 quartos.
  2. ANAGRAMA.—Sila—Isla—Sali—Alsi.
  3. TRENCÀ-CAPS.—S—Os—Ros—Oros—Moros.
  4. SINONIMIA.—Americana.
  5. XARADA 1.—Cas-te-la-ris-ta.
  6. ID. 2.—Pes-ca-te-ra.
  7. GEROGLIFIC.—Qui té deutes, no té testament.
- Han endavinat totes 7 solucions Noy de 'n bróquil, Nassart Sanchez y Angeleta; n' ha endavinat 6, Francisco espanyol, Aprendent de periodista, Cap y poto y Tonet Tarragoni; 5, 1. 2. S, Xarau, Mister Repica, Cap de mort y Freixeta petit; 4, Tuyetas y Carmeta y Trencalós; 3, Tururut, Tirolit, Rellotjer de la Rambla y Margarida la tornera; 2, S. O. Q. R. y Ninot; y 1 no mes 1. Llopard.

LOGOGRIFO ARITMÉTICH.

1. 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Nom de home.
2. 1 2 4 2 3 7—« « «
3. 3 2 1 9 8—« « «
4. 4 2 1 7 6 9—« « «
5. 1 2 8 5 6—« « «
6. 1 9 8 7 4 2—« de dona.
7. 4 6 2 3 2—« « «
8. 4 9 6 9 1 2—« « «
9. 4 2 3 1 5—« « «
10. 4 5 4 7 6 7 2—« « «

F. FLOS.

TRIÀNGUL.

Primera ratlla horizontal é inclinada de dalt á baix lo titol de un periódich; segona, una cosa escasa; tercera, nom de un volàtil; quarta, lo de un quadrúpedo; y quinta una vocal.

TONET TARRAGONA.

TRENCA CLOSCAS.

Buscar un nom de dona de set lletras, ab las quals pugan fermarse altres set noms de dona.

PEP NUS.

SINONIMIA.

Tot la Riba en un café,
un vell cantava de tot,
y un paper tant tot va fé,
que ningú ja venre 'l pot.

DOMINGO DE TORTOSA.

ANAGRAMA.

Vaig fé una tot l' altre dia,
que ab un fort caball de tot
haventne tot, si volta,
ab un quart d' hora aniria
de Sabadell fins al Clot

Mes lo caball que n' estava
tot al galop com un boig,
vén un tot que s' acostava,
me tot y estirat me clava
entre sus tot p'és qui goig!

Si tot per endavinaria
cinch lletras suls hi veuras
y vuit tots hi trobaras.
Si t' estimas mes deixarla
fins dissapte no 'u sabras.

C. DE MATXO

XARADA

I.

- Esculti tot gmolt m' estima?
—Ja l' hi he dit moltes vegadas.
—Tractém's de tú.... ja que m' agrada
—Jo t' agrado, y no dobs prima
à las paraules que t' dirich...
—Com que veig qn' ets tant t'es quatre
y à volts penso que un altre
que mes que jo sera rich
pot la tèva mà alcansa....
—Joanet no tingas pò,
que qui t' estima com jo
olvidarte may podrà....
—Donchs are dos l' esperança
visch tant sols....
—Adios Joanet
y pensa ab l' adagi aquet:
«La paciencia tot ho alcança.»

SAXIEF.

II.

Tres y dos es nom de dona,
dos y una d' home ho es;
si vols guanyar molts diners,
feste tot qu' es cosa bona.

R. PUJOL.

ENDAVINALLA.

Are 'm buscas
car lector.
Endavínam,
vés qui soch.

D. MARAI.

GEROGLIFICHE.

Sant

FESTAS

S.R. CINTO.

(Las solucions en lo proxim número.)

CALENDARIOS AMERICANOS.

Grande y variado surtido de almanaque para 1878 iluminados al cromo, ilustrados con elegantes dibujos, incrustaciones y dorados, al infimo precio de 4 reales. Mas sencillos á 2 rs.

—De gran tamaño para escritorios y oficinas, elegantísimos á 12 rs.—Para niños á 2 rs.

A los compradores al por mayor y correspondientes se les otorgará grandes rebajas según la importancia de los pedidos.

Dirigirse á la Librería Española de I. Lopez, Rambla del Centro, 20—Barcelona.

Imp. de Gorchs, Villegas y C.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mit.